

mer under Svendborg Amt. Bevilge vi altsaa disse 125 Rd., er Bevillingen selvfølgelig knyttet til den Betingelse, at Amtsraadet gaaer ind paa at give et lignende Tilskud, der, som bemærket, ikke hidtil har kunnet blive bevilget. Naar jeg sagde, at Dens særlige Forhold gjorde det klart, at den er stillet paa lignende og, man kan gjerne sige, paa endnu uheldigere Maade, end de store Amter, fordi der i de store Districter, selv om de ere fattige, ikke er nogen Hindring for vedkommende Dyrslæges Praxis, saa maa jeg hertil sige, at det, der leder mig til at stille dette Endringsforslag, er ingenlunde ubelukkende og ikke engang nærmest Hensyn til Dens Befolkning, det er derimod et Hensyn til Staten, det er hovedsagelig Hensynet til, at ikke paa et saadant fjernt Sted Dvægssygdomme, som Dvægpest, Miltbrand, Snive o. s. v., skulle udbrede sig i stærk Grad, forinden det bliver muligt at gjøre noget Skridt til at dæmpe Sygdommene, der directe og indirecte kunne paadrage Statskassen et langt større Tab end disse 125 Rd. aarligt. Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at vedkommende D ligger paa Rigets Yderkant, paa et Sted, hvor man nærmest kan vente Dvægpest, forsaavidt den kommer ind i Hertugdømmerne; fremdeles paa et Sted, hvor den hele Befolkning har Handelsnatur, hvor hver Bonde saa godt som tillige er Prænger, hvor der er en ganske anderledes Omsætning med Creaturer end paa andre Steder i Landet. Da der nu ingen Dyrslæge er, da Enhver praktiserer for sig selv og kluddrer med Videnskaben, saa er det klart, at der er Ryst til at holde slike Sygdomme skjulte saameget som muligt, og, inden derfor Regjeringen opdager dem og faaer Midler til at hindre en hyerligere Udbredelse af dem, gaaer der saa lang Tid hen, at Tabet kan blive meget betydeligt. Man vil maaskee sige, at, saasnart en saadan Sygdom udbryder, kan der telegrapheres; men man er dog endnu ikke kommen saa vidt, at man kan sende en Dyrslæge med Telegraphen, og man maa huske paa, at det er et Sted, hvor Storm og Sis ofte

kunne afværge Samkvemmet i hele otte Dage. Jeg maa altsaa paaftaae, at Trangen der er ligesaa stor som paa noget andet Sted, og at Faren der i langt høiere Grad er tilstede, naar der ingen Dyrslæge er, end i Fastlandssegnene, hvor Hjælpen ganske vist kan hentes, om den ogsaa er langt borte. Det er ogsaa en bekjendt Sag fra de tidligere Gange, Dvægpesten har været her i Landet, at netop de smaa Der, navnlig Langeland, bleve i mærkværdig Grad hjemsogte af denne Sygdom, der i meget høi Grad satte Befolkningens Bestand tilbage, da saa godt som hele Befolkningen af Dvæg blev ødelagt. Det er de Herrer bekjendt, at, naar en saadan Sygdom udbryder, lider Staten ikke alene indirecte Skade, men ogsaa directe, fordi den til et vist givet Tidspunkt skal erstatte Halvdelen af Dyrenes Værdi. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Endringsforslag saavel til den høitæredede Ministers som til Udvalgets og hele Thingets Velvillie.

Sagen: Jeg skal ikke opholde mig ved andre af de stillede Endringsforslag end det, som findes under Nr. 21 og 95, vedrørende Drettelsen af et Tidssignal paa Nicolai Taarn. Det har ikke Andet end kunnet glæde mig at høre gjennem den høitæredede Ordfører, at Udvalget i det Hele anerkjender, at et tidssvarende Tidssignal, anbragt der, vil være hensigtsmæssigt, og at man maa see at skaffe de fornødne Midler dertil tilveie. Den Betydning, som den æredede Ordfører lagde deri, var ingenlunde overdreven. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad der er blevet fremsat om Betydningen af Signalet for Landet, om jeg saa maa sige, det er baade i oekonomisk og i andre Henseender af stor Betydning for Arbeidets ordentlige Inddeling, for de borgerlige Sysler i en stor Stad, at Tiden er rigtigt angiven, og, naar Angivelserne herfra Kjøbenhavn gaaer med Telegraph videre omkring i Landet, vil jo ogsaa Tiden nøie kunne angives hvørsomhelst. Herved skal jeg som sagt ikke opholde mig; jeg skal kun fremhæve Signalets Betydning for